

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סתם עצים להסקה הן עומדין:	רבא:											⚡
ועצים להסקה תנאי היא	רב כהנא:											⚡
אין מוסרין פירות שביעית לא למשרה ולא לכבוסה	דתניא: [ת"ק]											⚡
נותנין פירות שביעית לתוך המשרה ולתוך הכבוסה.	רבי יוסי:											⚡
מאי טעמא דרבנן?												^
אמר קרא: (ויקרא כ"ה) לאכלה - ולא למשרה, לאכלה - ולא לכבוסה	[רבנן]											⚡
אמר קרא: לכם, לכל צרכיכם.	ורבי יוסי אומר:											⚡
ורבנן נמי הכתיב לכם												⚡
לכם דומיא דלאכלה, במי שהנאתו וביעורו שוין, יצאו משרה וכבוסה שהנאתן אחר ביעורן.	[רבנן]											⚡
ור"י נמי הכתיב לאכלה												⚡
ההוא מיבעי ליה לכדתניא	אמר לך: [רבי יוסי]											⚡
לאכלה - ולא למלוגמא	דתניא:											⚡
אתה אומר: לאכלה ולא למלוגמא, או אינו אלא לאכלה ולא לכבוסה?												⚡
כשהוא אומר: לכם - הרי כבוסה אמור, הא מה אני מקיים לאכלה? לאכלה - ולא למלוגמא.												⚡
ומה ראית לרבות הכבוסה ולהוציא את המלוגמא?												⚡
מרבח אני את הכבוסה ששוה בכל אדם, ומוציא אני את המלוגמא שאינו שוה בכל אדם.												⚡
כמאן אולא הא דתניא:												^
לאכלה - ולא למלוגמא, לאכלה - ולא לזילוף, לאכלה - ולא לעשות ממנה אפיקטיוזין	[תניא]											⚡
כמאן? כר' יוסי, דאי כרבנן, איכא נמי משרה וכבוסה.												⚡
אם השבח כו'.	רבי יהודה:											■
(סימן סבן)												⚡
הלכה כרבי יהושע בן קרחה והלכה כרבי יהודה	ייתיב רב יוסף אחורי דרבי אבא קמיה דרב הונא, ויתיב רב הונא וקאמר:											⚡
בשלמא רבי יהושע בן קרחה אצטריך, סלקא דעתך אמינא יחיד ורבים הלכה כרבים, קמ"ל הלכה כיחיד.	אדהרינהו רב יוסף לאפיה, אמר:											⚡
ר' יהושע בן קרחה מאי - היא?												⚡
מלוה בשטר אין נפרעין מהן, מלוה על פה נפרעין מהן, מפני שהוא כמציל מידם.	דתניא, רבי יהושע בן קרחה:											⚡
אלא הלכה כר' יהודה למה לי? מחלוקת ואחר כך סתם היא, ומחלוקת ואח"כ סתם הלכה כסתם.												⚡
מחלוקת בבבא קמא:												⚡
לצבוע לו אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום - רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמרו	[רבי מאיר]											⚡
אם השבח יתר על היציאה - נותן לו את היציאה, ואם היציאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח	רבי יהודה:											⚡
וסתם בבבא מציעא:												⚡
כל המשנה - ידו על התחתונה, וכל החזור בו - ידו על התחתונה.	דתנן:											⚡
ורב הונא?												⚡
אצטריך, סלקא דעתך אמינא אין סדר למשנה, וסתם ואחר כך מחלוקת היא.	[רב הונא]											⚡
ורב יוסף?												⚡

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אי הכי, כל מחלוקת ואח"כ סתמא, נימא: אין סדר למשנה, וסתם ואח"כ מחלוקת היא.	[רב יוסף]											◇
ורב הונא?										‡		
כי לא אמרינן אין סדר למשנה - בחדא מסכתא, אבל בתרי מסכתות אמרינן.	[רב הונא]											◇
ורב יוסף?										‡		
כולה נזיקין חדא מסכתא היא.	[רב יוסף]											◇
ואיבעית אימא, משום דתקני לה גבי הלכתא פסיקתא: כל המשנה - ידו על התחנתה, וכל החזור בו - ידו על התחנתה.												◇
הנותן מעות לשלוחו ליקח לו חטין ולקח מהם שעורין, שעורין ולקח מהם חטין, תניא חדא: אם פחתו - פחתו לו, ואם הותירו - הותירו לו	תנו רבנן:											◇
אם פחתו - פחתו לו, ואם הותירו - הותירו לאמצע	ותני חדא:											◇
לא קשיא: הא ר"מ והא רבי יהודה:	רבי יוחנן:											◇
שינוי קונה	הא ר"מ, דאמר:											!
שינוי אינו קונה.	והא רבי יהודה, דאמר:											!
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר"מ - אלא במידי דחזי ליה לגופיה, אבל לסחורה לא אמר	מתקיף לה ר' אלעזר:											◇
הא והא ר' מאיר, ולא יוחנן - כאן לאכילה, כאן לסחורה.	אלא א"ר אלעזר:											!
מחכו עלה במערבא, לר' יוחנן אליבא דר' יהודה, וכי מי הודיעו לבעל חטין שיקנה חטין לבעל מעות?	[במערבא]											◇
אי הכי, אפילו חטין וחטין נמי לא	מתקיף לה רב שמואל בר ססרטי:											‡
שאני חטין וחטין, דשליחותיה קא עביד, וכי בעל הבית דמי	רבי אבהו:											!
תדע												■
אחד המקדיש נכסיו ואחד המעריך את עצמו, אין לו בכסות אשתו ולא בכסות בניו, ולא בצבע שצבע לשמן, ולא בסנדלים חדשים שלקחן לשמן	דתנן:											◇
ואמאי? לימא הכא נמי: מי הודיעו לצבע שיקנה צבעו לאשה?												■
אלא לאו משום דאמרינן דשליחותיה קא עביד וכיד אשתו דמי												◇
הכא נמי שליחותיה קא עביד וכיד בעה"ב דמי.												■
לא, כל המקדיש נכסיו - אין דעתו על כסות אשתו ובניו.	רבי אבא:											‡
וכי דעתו של אדם על תפילין?	מתקיף לה רבי זירא:											‡
המקדיש נכסיו - מעלין לו תפילין	ותנן:											■
אין, דעתו של אדם על תפילין, המקדיש נכסיו סבר מצוה קא עבידנא, ואין דעתו של אדם על כסות אשתו ובניו, משום איבה.	א"ל אביי:											!
והלא חייבי ערכין שנו כאן	מתקיף לה רב אושעיא:											‡
חייבי ערכין ממשכנין אותן	ותנן:											■
וכי דעתו של אדם על עצמו למשכנו?												‡
כל המקדיש נכסיו, נעשה כמי שהקנה להן כסות אשתו ובניו מעיקרא.	אלא אמר רבי אבא:											!
הלוקח שדה בשם חבירו - אין כופין אותו למכור, ואם אמר לו על מנת - כופין אותו למכור.	תנו רבנן:											■
מאי קאמר?												^
ה"ק: הלוקח שדה מחבירו בשם ריש גלותא - אין כופין אותו ריש גלותא למכור, ואם אמר על מנת - כופין את ריש גלותא למכור.	רב ששת:											!
הלוקח שדה בשם ריש גלותא - אין כופין אותו ריש גלותא למכור.	אמר מר:											■

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול עצים		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
מכלל דמקנא קניא ליה																					⚡		קב:	
לימא פליגא דבני מערבא																					⚡	◊	קב:	
וכי מי הודיעו לבעל חטין שיקנה חטין לבעל הבית	דאמרי: [בני מערבא]																				■	⚡	קב:	
אי משום הא לא קשיא, כגון דאודעיה לבעל שדה ואודעיהו לסהדי.																					!	◊	קב:	
אלא אימא סיפא:																					⚡		קב:	
על מנת - כופין אותו ריש גלותא למכור	[סיפא]																				■	⚡	◊	קב:
אמאי? ולימא ריש גלותא: לא יקרייכו בעינא, ולא זילותיכו בעינא																					⚡	◊	קב:	
ה"ק: הלוקח שדה בשם חבירו אין כופין את המוכר למכור זימנא אחריתי, ואם אמר לו על מנת - כופין את המוכר למכור.	אלא אמר אביי																				■	◊	קב:	